

Sygn. akt I C 849/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący- SSO Jolanta Hryciuk

Protokolant – sekr. sąd. Anna Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2014r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko K. Z.

o zapłatę

I. zasądza od K. Z. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 96.300,02 zł (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy trzysta złotych dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty,

II. zasądzone w pkt I świadczenie rozkłada na 24 (dwadzieścia cztery) raty, przy czym 23 (dwadzieścia trzy) kolejne raty w kwocie po 4187 zł (cztery tysiące sto osiemdziesiąt siedem złotych), natomiast rata 24 (dwudziesta czwarta) obejmuje kwotę odsetek ustawowych od dnia 20 kwietnia 2012r. do 6 listopada 2014r., przy czym raty będą płatne począwszy od 1 grudnia 2014 r. w terminie do 15 dnia każdego miesiąca,

III. zasądza od K. Z. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 4944,67 zł (cztery tysiące dziewięćset czterdzieści cztery złote sześćdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 849/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 kwietnia 2012r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. Z. kwoty 96 300,02 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów sądowych w kwocie 1204 zł i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł oraz innych kosztów w kwocie 21,67 zł (prowizja e-C.).

W uzasadnieniu powództwa podniósł, iż zawarł z pozwanym umowę leasingu operacyjnego o numerze (...), na mocy której powód nabył i przekazał na rzecz pozwanego przedmiot leasingu – ciągnik V. (...), a pozwany zobowiązał się opłacać raty leasingowe ustalone w harmonogramie opłat leasingowych stanowiącym integralną część zawartej umowy.

Powód podniósł, iż pozwany nie uiszczał rat leasingowych w terminie. Powód wyznaczył pozwanemu termin dodatkowy do zapłacenia należności z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu terminu może wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym w trybie art. 709¹³ § 2 kc. Dodatkowy termin upłynął bezskutecznie i dlatego powód rozwiązał umowę leasingu na podstawie § 24 ust. 1 a oraz § 24 ust. 2 Ogólnych Warunków Umowy Leasingu, wypowiadając warunki umowy pismem z dnia 28 kwietnia 2009r. i wzywając do zwrotu przedmiotu leasingu.

Pozwany nie zwrócił przedmiotu leasingu, wobec czego powód zlecił firmie zewnętrznej przejęcie przedmiotu leasingu. Powód sprzedał przedmiot leasingu i dokonał rozliczenia umowy na podstawie § 24 ust. 4 OWUL, zgodnie z którym leasingobiorca w terminie 14 dni od dnia rozwiązania umowy zobowiązany jest do zapłaty na rzecz leasingodawcy zaległych zafakturowanych opłat oraz odszkodowania z tytułu rozwiązania umowy. Wysokość odszkodowania będzie wyliczona jako suma wszystkich przewidzianych w umowie i nieopłaconych opłat leasingowych pomniejszonych o dyskonto z tytułu wcześniejszej spłaty oraz kaucji gwarancyjnej, powiększona o poniesione przez leasingodawcę wszelkie koszty windykacji, w tym koszty wyceny i sprzedaży przedmiotu leasingu, a następnie pomniejszona o kwotę, jaką leasingodawca uzyskał ze sprzedaży przedmiotu leasingu lub w przypadku jego leasingu o cenę netto przedmiotu stanowiącą podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu. W przypadku, gdy sprzedaż przedmiotu leasingu lub zawarcie kolejnej umowy leasingu nie nastąpi w ciągu 30 dni od dnia jego przejęcia, określone zobowiązanie leasingobiorcy pomniejszone zostanie o wartość przedmiotu leasingu określoną przez powołanego przez leasingodawcę rzeczoznawcę, z zastrzeżeniem, iż w przypadku, gdy uzyskana w terminie późniejszym kwota ze sprzedaży przedmiotu leasingu lub stanowiąca podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu będzie niższa niż kwota z wyceny leasingobiorca pokrywa brakującą różnicę. Powód dokonał rozliczenia umowy, o czym poinformował pozwanego i wezwał do zapłaty kwoty 96 300,02 zł, na którą składają się: 83 630,02 zł nieuiszczone w terminie opłaty leasingowe pomniejszone o wartość zbytego przedmiotu leasingu, 12 670 zł – usługa odbioru, transportu przedmiotu leasingu, usługa wyceny, opłata za niezwrócenie przedmiotu leasingu.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 17 lipca 2012r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazał pozwanemu K. Z., aby zapłacił powodowi kwotę 96 300,02 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4 835,67 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwany K. Z. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa.

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2013r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przywrócił pozwanemu termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Garwolinie, zaś Sąd Rejonowy w Garwolinie postanowieniem z dnia 24 czerwca 2013r. przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Siedlcach.

W odpowiedzi na pozew pozwany K. Z. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany podniósł, iż powód nie przedstawił właściwego rozliczenia umowy leasingu. Zakwestionował kosztorys sporządzony na zlecenie powoda. Podniósł, iż odliczeniu powinny podlegać odsetki, podatek VAT. Pozwany podniósł, iż nie powinny obciążać go koszty opinii rzeczoznawcy, jak również koszty windykacji. Wskazał, iż przedmiot leasingu zwrócił dobrowolnie na parking w W., stąd też nie jest zasadne żądanie zwrotu kosztów transportu pojazdu z W. do W..

Na rozprawie pełnomocnik powoda popierał powództwo.

Pełnomocnik pozwanego wnosila o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29 kwietnia 2008r (...) S.A. z siedzibą we W. zawarł z K. Z. umowę leasingu operacyjnego nr (...), na podstawie, której leasingodawca zobowiązał się nabyć i przekazać leasingobiorcy na czas trwania umowy przedmiot leasingu tj. ciągnik V (...) za cenę netto 131 000 złotych (k. 63). Opłaty leasingowe miały być uiszczane zgodnie z harmonogramem opłat leasingowych (k. 64).

W dniu 19 maja 2008r. nastąpiło wydanie przedmiotu leasingu (protokół zdawczo-odbiorczy k.69).

Opłata wstępna wynosiła 31 964 zł brutto i tę kwotę K. Z. uiszczył w dacie zawarcia umowy (umowa kaucji wstępnej k. 121).

Zgodnie z pkt 7 umowy jej integralną część stanowiły Ogólne Warunki Umowy Leasingu (k. 65-68).

K. Z. dokonywał wpłat na rzecz (...) S.A. (k.123-124). K. Z. nie uiszczył w terminie opłaty nr 11 płatnej w terminie do 20 marca 2009r. zgodnie z harmonogramem opłat. W związku z tym (...) S.A. skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty (k. 70 wraz dowodem nadania k. 71-72).

W związku ze zwłoką w zapłacie opłat leasingowych 22 kwietnia 2009r. (...) S.A. wezwał K. Z. do zwrotu przedmiotu leasingu oraz wypowiedział umowę leasingu pod warunkiem zawieszającym w przypadku uiszczenia pełnej kwoty zaległości oraz opłaty manipulacyjnej (k.74-76).

12 maja 2009r. (...) S.A. upoważnił spółkę (...) S.A. z siedzibą w W. do negocjacji mających na celu ustalenie warunków wcześniejszego rozwiązania umowy leasingu lub kontynuacji umowy oraz do czynności windykacyjnych (k.77).

W dniu 29 czerwca 2009r. K. Z. przekazał przedmiot leasingu spółce (...) S.A. (raport końcowy k.78). Został sporządzony protokół przejęcia i zabezpieczenia ruchomości. Pojazd został przyjęty na parking (...) w W. (protokół k.82). Spółka (...) S.A. z siedzibą w W. za obsługę windykacyjną wystawiła fakturę VAT na kwotę 2440 zł (faktura k.79) oraz za transport przedmiotu leasingu z W. do W. na kwotę 2257 zł (faktura k.80).

1 lipca 2009r. na zlecenie (...) S.A. rzeczoznawca samochodowy dokonał oceny stanu technicznego i określenia wartości rynkowej pojazdu. Ocenił wartość rynkową tego pojazdu na kwotę 51 000 zł netto (opinia k. 83-88). Za sporządzenie opinii wystawił fakturę nr (...) z 17 lipca 2009r. na kwotę 3355 zł (k.89), przy czym z zestawienia do faktury (k.90) wynika, iż wycena dotycząca pojazdu V. (...), nr umowy (...)/(...) (...) wynosiła 200 zł (k.90).

3 września 2009r. pojazd V. (...) został sprzedany przez (...) S.A. za kwotę 38 046 zł (faktura k. 166).

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie okolicznością niesporną między stronami jest, iż w dniu 29 kwietnia 2008r (...) S.A. z siedzibą we W. zawarł z K. Z. umowę leasingu operacyjnego nr (...), na podstawie, której leasingodawca zobowiązał się nabyć i przekazać leasingobiorcy na czas trwania umowy przedmiot leasingu tj. ciągnik V. (...) za cenę netto 131 000 złotych (k. 63) oraz, że w dniu zawarcia umowy pozwany uiszczył kwotę 31 964 zł. Niesporne jest też, iż K. Z. miał opóźnienia w uiszczaniu rat leasingowych, aż wreszcie zaprzestał ich płacenia.

Zgodnie z art. 709¹³kc korzystający obowiązany jest płacić raty w terminach umówionych. Jeśli dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty finansujący powinien wyznaczyć na piśmie korzystającemu odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu może wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym. Zgodnie z §24 ust. 1 pkt a OWUL leasingodawca może wypowiedzieć umowę ze skutkiem natychmiastowym przed terminem jej zakończenia, jeżeli leasingobiorca dopuszcza się zwłoki w zapłacie którejkolwiek z opłat leasingowych, pomimo wcześniejszego wyznaczenia mu na piśmie przez leasingodawcę dodatkowego terminu do jej zapłaty z zagrożeniem możliwości wypowiedzenia umowy w trybie natychmiastowym w przypadku nieuiszczenia tej opłaty w terminie.

Do takiego wypowiedzenia umowy przez powoda doszło w piśmie z 22 kwietnia 2009r., nadanym do pozwanego 27 kwietnia 2009r. (k.76).

Zgodnie z art. 709¹⁵ kc w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu. Zgodnie z § 24 ust. 4 OWUL w przypadku rozwiązania umowy we wskazanym trybie, jak przypadku pozwanego, wpłacone opłaty leasingowe nie będą podlegać zwrotowi. Leasingobiorca w terminie 14 dni od rozwiązania umowy zobowiązany jest do zapłaty na rzecz leasingodawcy zaległych zafakturowanych opłat oraz odszkodowania z tytułu rozwiązania umowy.

Wysokość odszkodowania będzie wyliczona jako suma wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych opłat leasingowych (pomniejszonych o dyskonto z tytułu wcześniejszej spłaty) oraz kaucji gwarancyjnej, powiększona o poniesione przez leasingodawcę wszelkie koszty windykacji (w tym koszty wyceny i sprzedaży przedmiotu leasingu), a następnie pomniejszona o kwotę, jaką leasingodawca uzyskał ze sprzedaży przedmiotu leasingu lub jego leasingu, o cenę netto przedmiotu stanowiącą podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu.

Zarzuty pozwanego K. Z. sprowadzają się do braku wykazania przez powoda zasadności roszczenia i wysokości dochodzonej kwoty. Zauważyć należy, iż zgodnie z art. 503 § 1kpc w piśmie zawierającym sprzeciw od nakazu zapłaty pozwany powinien przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty. Zarzuty te sformułowane zostały dopiero w piśmie z 17 października 2013r. (k. 109 i n.).

K. Z. przyznał, iż nie płacił rat leasingowych z powodu trudności finansowych, zdecydował o oddaniu przedmiotu leasingu, przy czym uważał, iż „przepadną” jedynie uiszczone przez niego raty leasingowe, a nie będzie musiał płacić rat nieuiszczonych. Stanowisko pozwanego należy uznać za błędne, gdyż pozostaje w sprzeczności z treścią umowy, którą pozwany podpisał, a Ogólne Warunki Umowy Leasingu stanowią jej integralną część. Z § 24 wynika w sposób jasny i szczegółowy, w jaki sposób w sytuacji rozwiązania umowy leasingu z przyczyn leżących po stronie leasingobiorcy nastąpi rozliczenie. Niewiedza pozwanego na którą się powołuje nie może odnieść oczekiwanego przez niego skutku, wobec treści umowy.

Jak wynika z przedstawionego przez powoda rozliczenia na dochodzoną pozewem kwotę 96 300,02 zł składają się: kwota 83 630,02 zł – nieuiszczone w terminie opłaty leasingowe (pomniejszone o wartość zbytego przedmiotu leasingu za kwotę 38 046 zł) oraz kwota 12 670 zł tytułem kosztów obciążających pozwanego w związku z brakiem zwrotu przedmiotu leasingu (usługa odbioru, transportu przedmiotu leasingu, usługa wyceny, opłata za niezwrócenie przedmiotu leasingu).

K. Z. nie uiszczył przyszłych rat leasingowych od 14 do 48, których data wymagalności zgodnie z harmonogramem płatności przypadała po wypowiedzeniu umowy w łącznej kwocie 128 242,70 zł (zgodnie z harmonogramem k. 64, 34 raty po 3390,10 zł i jedna rata 12 979,30 zł). Kwota ta pomniejszona o dyskonto według stopy jednomiesięcznej WIBOR w wysokości 3,7 % obowiązującej w ostatnim dniu roboczym miesiąca poprzedzającego miesiąc rozwiązania umowy, co przedstawia tabela k.160. Po obniżeniu o dyskonto kwota wynosiła 102 697,36 zł. Kwota ta pomniejszona została o kwotę, jako leasingodawca uzyskał z tytułu sprzedaży pojazdu w dniu 2 września 2009r. za cenę 38 046 zł (faktura k.166). Za niezasadny uznał Sąd zarzut, iż powód nie ujawnił kwoty, jaką uzyskał ze sprzedaży pojazdu. Na tę okoliczność powód złożył kopię faktury z 3 września 2009r. (k.166). Pozwany zakwestionował wiarygodność tego dokumentu wskazując, iż nie zawiera danych nabywcy. Jak wyjaśnił pełnomocnik powoda w piśmie z 30 grudnia 2013r. (k.194-195) powód zasłonił dane nabywcy, który nie jest stroną niniejszego postępowania, a zatem powód nie miał podstaw do ujawniania danych nabywcy. Miało to na celu zapewnienie anonimowości dla nabywcy, aby nie był powoływany do ewentualnego przesłuchania. Sąd uznał, iż przedstawiony dokument należy ocenić za wiarygodny.

Rozliczenie umowy leasingu wynika z karty informacyjnej dłużnika k.135. Na dochodzoną pozewem kwotę składają się nieuiszczone raty leasingowe przed wypowiedzeniem umowy wysokości **7133,50 zł**, (m.in. faktura VAT nr (...) k.136 na kwotę 3 597,73 zł), odsetki od rat przed wypowiedzeniem umowy nieuiszczonych w terminie w kwocie **839,98 zł** (noty odsetkowe k. 137, 145, 149-154), opłaty w wysokości **11005,18 zł** z tytułu wezwań do zapłaty, czynszu leasingowego i kosztów ubezpieczenia (faktura VAT nr (...) k. 138, opłaty z tytułu wezwań – (...)/(...) (...),nr (...), (...)(k.141),nr (...), nr (...), (...), nr (...), opłaty niezafakturowane pomniejszone o dyskonto **102 697,36 zł**, opłata za niezwrócenie przedmiotu leasingu w terminie w kwocie **7729 zł**, wynagrodzenie rzeczoznawcy w kwocie **244 zł**, wynagrodzenie firmy windykacyjnej w kwocie **2440 zł**, transport lawetą przedmiotu leasingu w kwocie **2257 zł**. Suma tych kwot po pomniejszeniu o cenę sprzedaży 38 046 zł, daje kwotę dochodzoną pozewem.

K. Z. zarzucił, iż brak było podstaw od obciążania go kosztami opinii rzeczoznawcy, gdyż sprzedaż poleasingowa nie była adekwatnym skutkiem przedwczesnego rozwiązania umowy, a powód zlecił ekspertyzę we własnym zakresie. Zarzucił również brak zestawienia kosztów windykacji i brak dowodów, iż przejęcie pojazdu nastąpiło w trybie §

27 ust.4 OWUL, wskazując, iż przedmiot leasingu zwrócił dobrowolnie na parking w W., a umowa ani OWUL nie zawierają określenia miejsca zwrotu. Wskazał też na brak podstaw do obciążenia pozwanego kosztami transportu z W. do W. (miejscem świadczenia - zwrotu nie był W.). Wbrew twierdzeniom pozwanego OWUL zawierają postanowienia dotyczące miejsca zwrotu przedmiotu leasingu. Zgodnie z §27 ust. 1 OWUL w przypadku, gdy umowa zostanie wypowiedziana przed terminem jej zakończenia leasingobiorca jest zobowiązany do zwrotu przedmiotu leasingu w terminie 3 dni na własny koszt do siedziby leasingobiorcy lub miejsca przez niego wskazanego. Siedzibą leasingobiorcy jest W., co oznacza, iż tam winien być zwrócony pojazd. Z dokumentów przedłożonych przez strony nie wynika, aby powód wezwał pozwanego do zwrotu pojazdu na parking w W., jak to uczynił pozwany. Przekazanie przez pozwanego przedmiotu leasingu nastąpiło 29 czerwca 2009r. co potwierdza protokół (k. 82). Rozwiązanie umowy nastąpiło pismem z 27 kwietnia 2009r. Pozwany nie zwrócił przedmiotu leasingu w terminie trzech dni, co uzasadniało zgodnie z §27 ust.2 naliczenie kary w kwocie 7729 zł za opóźnienie w zwrocie. Powołanie rzeczoznawcy uzasadniają postanowienia §27 ust.3 OWUL, zaś koszty windykacji postanowienia §27 ust.4 OWUL. Pojazd winien być zwrócony we W., a został zwrócony w W., co spowodowało transport pojazdu do W. przez firmę (...) S.A. w W., za którą to usługę została wystawiona faktura na kwotę 2257 zł (k.80).

Pozwany zakwestionował kosztorys sporządzony na zlecenie powoda tj. wycenę pojazdu po jego zwrocie w czerwcu 2009r. na kwotę 51 000 zł, podczas, gdy cena rynkowa przedmiotu leasingu w kwietniu 2008r. wynosiła 130 000 zł. Ustalenia wysokości wartości rynkowej ciągnika marki V. (...) będącego przedmiotem umowy leasingu według stanu na dzień rozwiązania umowy 28 kwietnia 2009r. dokonał na zlecenie Sądu biegły z zakresu szacowania pojazdów J. S. wskazując, iż wartość ta wynosiła 64 100 zł netto (opinia k. 221-224). Opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd uznał ją za rzetelną i fachową. Z uwagi na treść §24 ust. 4 przy rozliczaniu należności wartość ta nie mogła pomniejszyć należności od pozwanego. Jak stanowi §24 ust. 4 cytowany wcześniej, wysokość odszkodowania na rzecz leasingodawcy pomniejsza się o kwotę, jaką uzyskał on ze sprzedaży przedmiotu leasingu lub w przypadku jego leasingu o cenę netto przedmiotu stanowiącą podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu. W przypadku, gdy sprzedaż przedmiotu leasingu lub zawarcia kolejnej umowy leasingu nie nastąpi w ciągu 30 dni od dnia jego przejścia (jak w niniejszej sprawie - przejście pojazdu 29 czerwca 2009r., sprzedaż pojazdu - 2 września 2009r.) zobowiązanie leasingobiorcy pomniejszone zostanie o wartość przedmiotu leasingu przez powołanego przez leasingodawcę rzeczoznawcę, z zastrzeżeniem, iż w przypadku gdy uzyskana w terminie późniejszym kwota ze sprzedaży przedmiotu leasingu lub stanowiąca podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu będzie niższa niż kwota z wyceny leasingobiorca pokrywa brakującą różnicę. Sprzedaż pojazdu nastąpiła 2 września 2009r., co potwierdza faktura VAT (k.166) za kwotę 38 046 zł i o tę kwotę należy pomniejszyć zobowiązanie pozwanego w myśl §24 ust. 4 OWUL.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z 25 kwietnia 2012r. (I ACa 369/12, LEX 1238483) art. 709¹⁵ kc. przede wszystkim ma na celu zrekompensowanie szkody poniesionej przez leasingodawcę, zakupującego przedmiot leasingu z własnych środków, wedle wyboru leasingobiorcy, z zamiarem osiągnięcia zysku z oddania go do używania, a nie na potrzeby własne. Cel kompensacyjny zostaje spełniony przez natychmiastową spłatę wszystkich przewidzianych umową, niezapłaconych jeszcze rat, pomniejszonych o korzyści wynikające z wcześniejszej spłaty oraz przedwczesnego rozwiązania umowy. Nie jest taką korzyścią samo odzyskanie przedmiotu leasingu, skoro w założeniu nie miał on służyć leasingodawcy i jako taki jest dla niego bezwartościowy. Jest nią natomiast bądź to zysk z powtórnego oddania rzeczy w leasing bądź to cena z jej sprzedaży, przy czym leasingobiorca, który doprowadził do rozwiązania umowy, nie może oczekiwać od leasingodawcy ponadprzeciętnego wysiłku w poszukiwaniu kolejnego leasingobiorcy czy optymalnego nabywcy. Sąd w pełni ten pogląd podziela. Z taką samą sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, gdzie powód (...) nabył pojazd według wyboru pozwanego z zamiarem osiągnięcia zysku z oddania go do używania, a nie na potrzeby własne. Ponadto, zgodnie z §26 ust. 3 OWUL pozwany K. Z. miał uprawnienia, aby wskazać osobę trzecią, która nabędzie przedmiot leasingu od leasingodawcy za cenę równą jego aktualnej wartości rynkowej. Pozwany z tego uprawnienia nie skorzystał. Stąd zasadne jest pomniejszenie przez powoda należności o kwotę wynikającą ze sprzedaży pojazdu w dniu 2 września 2009r. W ocenie Sądu korzyść powoda wyraża się rzeczywiście uzyskaną z tytułu sprzedaży kwotą 38 046 zł. W konsekwencji różnica między wartością pojazdu wynikającą z opinii

biegłego w toku postępowania czy rzeczoznawcy powołanego na zlecenie powoda obciąża pozwanego K. Z., który nie opłacając rat w terminie doprowadził do rozwiązania umowy.

Pozwany powołał się na art. 5 kc wskazując, iż żądanie przez powoda kwoty w pozwie bez wykazania jej zasadności i wysokości uzasadnia przyjęcie nadużycia przez powoda prawa podmiotowego. W ocenie Sądu powód wykazał tak zasadność roszczenia, która wynika z łączącej strony umowy leasingu, jak i wysokość dochodzonego roszczenia, stąd nie można przyjąć, aby nadużył prawa podmiotowego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd uznał, iż powód dokonał prawidłowego rozliczenia z tytułu umowy i zasądził dochodzoną pozvem kwotę 96 300,02 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 kwietnia 2012r. tj. od następnego dnia po dniu wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

Zgodnie z art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. O rozłożenie świadczenia na raty wnosili pozwani K. Z.. Wnosił o ustalenie rat miesięcznych w wysokości po 500 zł. Powód wyraził zgodę, aby świadczenie rozłożyć na dwadzieścia cztery raty (pismo k. 252).

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie, wobec stanowiska powoda i bardzo trudnej sytuacji finansowej pozwanego zachodzą okoliczności uzasadniające rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty. K. Z. pracuje jako kierowca i osiąga wynagrodzenie w kwocie 2000-2500 zł miesięcznie. Ma na swoim utrzymaniu żonę i troje małoletnich dzieci. Poza domem w którym zamieszkuje z rodziną, posiada gospodarstwo rolne o powierzchni 2,80 ha, które jest dzierżawione w zamian za opłacanie podatku rolnego. Pozwany nie posiada innego majątku ani oszczędności. Biorąc pod uwagę te okoliczności Sąd rozłożył zasądzoną należność na 23 raty miesięczne po 4187 zł i ostatnią ratę obejmującą odsetki ustawowe.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1 kpc. Sąd zasądził od pozwanego K. Z., jako przegrywającego na rzecz powoda poniesione przez niego koszty procesu na które składają się koszty zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 490 ze zm.) oraz koszty opłaty sądowej.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.